

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 169/2017
02.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ... и мал. ББ из ..., које заступа законска заступница – мајка ВВ из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Станимирка Богдановић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 318/16 од 14.06.2016. године, у седници одржаној 02.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 318/16 од 14.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П2 7/2016 од 02.03.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце АА и ББ плаћа месечно по 10.000,00 динара за свако дете, почев од 22.07.2014. године па у будуће док за то постоје законски разлози, сваког 01-ог до 10-ог у месецу за текући месец, с тим што је доспело потраживање издржавања дужан платити одједном, посредством законске заступнице тужилаца ВВ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима, као солидарним повериоцима, накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.500,00 динара, а одлучено је да по тужби тужиље ВВ и туженог ГГ, свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 318/16 од 14.06.2016. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П2 7/2016 од 02.03.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих разлога прописаних Законом о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба из члана 407. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Пожеги П2 110/2014 од 15.06.2015. године, разведен је брак парничних странака, малолетна деца – тужиоци поверена су мајци на самостално вршење родитељског права и уређен је начин виђања малолетне деце са оцем – туженим. Тужиоци су близанци, рођени ... године и живе са мајком у стану, за који мајка плаћа закупнину од 50 евра месечно. Месечне потребе деце, према њиховом узрасту, утврђене су у износу од по 20.000,00 динара, а према податцима из децембра 2015. године минимална сума издржавања је 23.227,00 динара. Законска заступница деце је рођена ... године, запослена је и остварује месечну зараду у износу од 25.000,00 динара, с тим што нема непокретне имовине, деца не остварују дечији додатак, а родитељи (баба и деда тужилаца) пружају јој финансијску помоћ и помажу у чувању деце. Тужени је рођен ... године, потпуно је радно способан и у време доношења пресуде у овом спору борави у ..., где је и претходно био на привременом раду и остваривао месечну зараду у динарској противвредности од 110.000,00 динара. Нема непокретне имовине у својини.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужилаца.

Према члану 160. Породичног закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (тачка 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (тачка 2.). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања (тачка 4.). Чланом 162. тачка 3. Породичног закона је прописано да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Правилном применом члана 160. тач. 1 и 4. и члана 162. тачка 3. у вези члана 154. Породичног закона, утврђена је обавеза туженог да доприноси издржавању своје малолетне деце, при чему је висина доприноса за издржавање тужилаца одређена према потребама тужилаца и могућностима туженог да даје издржавање, које ће уз одговарајући допринос мајке, омогућити управо такав животни стандард за децу какав имају његови родитељи. Истовремено, суд је водио рачуна о минималној суми издржавања када је утврдио месечне потребе деце. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога наводи ревизије о погрешној примени материјалног права неосновани.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић